

IN MEMORIAM HANS GEESINK

Op 20 november 1992 overleed ons lid Hans Geesink, op de leeftijd van 66 jaar.

In het leven van Hans heeft de studie van paddestoelen en schimmels een grote rol gespeeld. De mycologie heeft zijn leven een extra dimensie gegeven. In zijn werk alleen, hoe boeiend ook, kon hij niet al zijn mogelijkheden van hart en hoofd benutten. Hij placht onder vrienden soms zeer relativerend over zijn vak te praten en de kansen die de mycologie hem gaf breed uit te meten.

Graag greep hij de mogelijkheden aan die de NMV hem bood om in geschreven en gesproken woord verslag uit te brengen van zijn bevindingen. In zijn 42 bijdragen voor Coolia, die tussen 1969 en 1992 verschenen, toonde hij zich de ideale bruggenbouwer tussen de professionele wetenschap en het leger van amateurs dat zich een weg zoekt in de doolhof die de mycologie aanvankelijk voor iedere beginner is. Velen herinneren zich nog zijn lezing annex demonstratie, waarbij hij een tandartsspiegel omtoverde in een tekenapparaat dat op elke microscoop te gebruiken was. Een fraaie brug tussen zijn dagelijks werk en zijn tweede liefde, de mycologie.

Groot was zijn voldoening ook als hij met zijn studie succes boekte, dat verder reikte dan een uit de hand gelopen hobby. Met trots kon hij vertellen over de vele aanwinsten voor de Nederlandse paddestoelenflora die op zijn naam staan, maar ook over nieuwe soorten waarmee hij de wetenschap verrijkte en die hem toegang gaven tot de vakliteratuur. Zijn naam achter een tot dan toe onbekende soort (*Corinarius contrarius* Geesink, *Arpinia luteola* Geesink, *Omphalina viola* Geesink & Bas, *Clavaria stellifera* Geesink & Bas) beschouwde hij als een kroon op het vele werk dat er aan vooraf ging.

Velen zal, naast de inhoud, vooral de vorm waarin Hans zijn artikelen schreef bijblijven. Met veel humor pleegde hij op de eerste plaats zichzelf te relativeren en vervolgens - vooral voor beginners - zeer herkenbare verzuchtingen te slaken over de moeilijkheidsgraad van het onderzochte object of de onbetrouwbaarheid van de geraadpleegde literatuur. Karakteristieke zinnen vinden we in overvloed in Hans' artikelen. Een artikel over een moeilijk gevalletje besluit hij met: "Ja, een vondst van zo'n zeldzaam rottingetje brengt een hoop werk met zich mee". Of, als inleidende tekst bij een overigens zeer waardevolle en consciëntieus beschreven vondst: "Het was maar goed dat ik het nodig vond om een trap tegen die vermolmd troep te geven". En als laatste citaat enkele inleidende regels uit een artikel met een karakteristieke titel "*Clitocybe alexandri*, lelijk maar zeldzaam". Hij beschrijft de betreffende trechterzwam, na het wegpoetsen van zand en modder, aldus: "Het resultaat deed me denken aan de stoppelbaard van een landloper, waar de troep van gisteren nog inhing, kortom, het lelijkste wat ik tot nu toe op paddestoelengebied ben tegengekomen. Mijn tegenzin overwinnend, heb ik de laatste vondst van het jaar toch maar mee naar huis genomen".

Hans was dankbaar voor de mogelijkheden die de vereniging hem bood, de mogelijkheden van excursies en buitenlandse werkweken. Toen hij het penningmeesterschap overnam (in 1978) zei hij dat hij blij was om iets terug te kunnen doen in ruil voor wat de NMV hem had gegeven. Hij was gedurende elf jaar lid van het bestuur. Daarnaast heeft Hans gedurende 13 jaar deel uitgemaakt van de redactie van Coolia. Daarbij hielp hij beginnende auteurs over de drempel, die met zijn hulp tot publiceren zijn gekomen. Daarbij schuwde hij ook het echte corveewerk niet, getuige de Index over 10 jaargangen Coolia die hij vrijwel in zijn eentje heeft samengesteld.

Tijdens de jaarvergadering van 1989 werd Hans als eerste mycoloog uitverkoren om de Cool- en Van der Lekprijs in ontvangst te nemen. Het was een belangrijke dag voor hem en de waarderende woorden uit het juryrapport deden hem zichtbaar goed. In zijn dankwoord zei hij dankbaar te zijn dat hij lid was geworden van juist deze vereniging. Dankbaar zijn en zijn dankbaarheid tonen waren niet de minste van de goede eigenschappen die wij ons van Hans zullen blijven herinneren.

Hoewel hij de laatste jaren ziek was en op voor hem kenmerkende wijze, met bittere humor, over zijn toekomst sprak, bleef de natuurstudie een belangrijke rol in zijn leven spelen. Wij hebben nu voorgoed afscheid moeten nemen van de mycologische grenswacht, waar de Rijn ons land binnenstroomt. Degenen die hem het naast stonden kunnen wij alleen maar sterkte wensen. De mycologen zullen Hans niet gemakkelijk vergeten.

Huub van der Aa & Thom Kuypers

Coolia 36: 38 - 40. 1993.

RUSSULA LEPIDICOLOR

A.F.M. Reijnders, De Schuilenburgh B72,
Schuilenburgherplein 1, 3816 TD Amersfoort

Two specimens of *Russula lepidicolor* (section *Roseinae*) were collected under *Tilia* on clayey soil as new for the Netherlands. The species is characterized by the dark purple pileus, the pileipellis that can not be removed, and the hard flesh. The Dutch specimens differ in several characters, viz. the crowded lamellae, the colour of the spore print (code II*), the size of the spores (8.3-10.0(-11.5) x (7.7-8.0-9.0(-9.3) μ m, probably caused by the predominantly 2-spored basidia). Romagnesi mentions 6.5-7.7 x 5.5-6.7 μ m. Furthermore have the cystidia a yellow contents, even yellow exudate, and the primordial hyphae in the pileipellis have granulate contents, colouring yellow in carbolfuchsin.

Op 23 september 1989 werden tijdens een excursie (met o.a. J. Wisman) op Gunterstein twee exemplaren van een *Russula* gevonden, die zodanig de kenmerken van *R. lepidicolor* Romagn. vertoonden, dat de determinatie zeker leek; zij werd naderhand door M. van Vuure bevestigd.

In zijn grote werk over de Europese en Noordafrikaanse *Russula*'s beschreef Romagnesi (1967) deze soort onvolledig naar aanleiding van een paar exemplaren die hij toegezonden kreeg, maar waarvan vooral de hoedhuid geen betrouwbare gegevens meer opleverde. Het bijzondere karakter van deze tot de *Roseinae* behorende soort deed hem blijkbaar toch besluiten hem als nieuwe soort te beschrijven. In de literatuur over *Russula*'s wordt deze soort nauwelijks vermeld.

Gezien de incomplete beschrijvingen in de literatuur, lijkt het van belang een zo volledig mogelijke beschrijving van deze soort te geven. Het Nederlandse materiaal wijkt ook iets af van de beschrijving van Romagnesi (zie slotopmerkingen).